

for. Han begyndte meget elegant med at sige, at det nationale er det basale i det globale. Men der har han jo så gjort det globale til endemålet, kort sagt til, at det nationale bare er et punkt på vejen. Det vil sige, at man ophæver det nationale.

Nej, et folk er knyttet til sit land. Et demokrati består i et folkestyre, og derfor er og bliver Lis-sabontraktaten et både demokratisk og i allerhøjeste grad nationalt tilbageskridt, som en konservativ udenrigsminister skulle være klar og erklæret modstander af. Det kan jeg jo håbe på, hvis vi nu ser tilbage i fortiden, at udenrigsministeren vil blive.

Kl. 15:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til spørgeren. Værsgo til ministeren for at svare.

Kl. 15:44

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er et meget spændende opgør, som hr. Søren Krarup prøver at lave, mellem det, der er Dansk Folkepartis filosofi, og det, der er Det Konservative Folkepartis filosofi. Det er faktisk principielt ret vigtigt, hvad der foregår her. Derfor tager jeg så ordet igen, og jeg er ked af det, men det er principielt vigtigt.

Det er principielt vigtigt at forstå, at det, der er forskellen mellem Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, jo tydeligt er her, at Det Konservative Folkeparti er klar over verdens realitet, som er, at vi faktisk som nation er en del af verden. Den kan man ikke melde sig ud af, som man prøvede i 1930'erne, hvor man prøvede at gøre sig fri af verden. Det kunne man ikke, for verden kom så ind og væltede hegnet, som jeg sagde før.

Det globale er en realitet. Hr. Søren Krarup kan jo bare åbne for sit fjernsyn eller for sit internet osv. og konstatere, at indflydelse går på kryds og tværs af grænserne. De kriser, der opstår rundt omkring i verden, kommer jo rundt og rammer alle hovedstæder. Det ser vi for øjeblikket med debatten om Tibet; det rammer alle hovedstæderne. Vi så det med tegningerne; det rammer hovedstæderne.

Man kan ikke skjule sig fra verden, vil jeg sige til hr. Søren Krarup, og hvis man ikke kan skjule sig for verden, må opgaven være at gå ind og påvirke verden på en måde, som gør, at man præcis bevarer det, som vi trods alt alle er enige om her – det er derfor, vi sidder her – at finde væsentligt. Det nationale, det folkelige står vi jo alle for.

Forskellen er kun den, at vi vil ud og sikre, at der ikke sker ting, som ikke må ske, ved at vi går ud og påvirker, hvorimod der, hvis man gemmer sig bag havelågen, kan ske en masse, som ikke må ske; for så kommer de andre ind over havelågen.

Vi føler, at der her har været en væsentlig debat, og derfor er jeg ked af, at jeg har måttet trætte Folketinget med at svare, men jeg syntes, det var væsentlige spørgsmål, hr. Søren Krarup rejste, om forskellen mellem konservatisme og Dansk Folkeparti. Den ligger i, at vi bevarer det, men vi bevarer det ved at gå ind og påvirke omverdenen. Det får man faktisk de bedste resultater ud af.

Med hensyn til EU over for et NATO, der består af selvstændige stater, vil jeg sige til hr. Søren Krarup, at det er rigtigt, men det gør EU altså også. Den traktat, som hr. Søren Krarup er imod, viser jo netop, at det er muligt igen at melde sig ud af EU; det står jo præcis i den nye traktat. Så derfor går jeg da ud fra, at hr. Søren Krarup således lettet stemmer for den.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ministeren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 15:47

Afstemning

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (DF), tiltrådt af et andet mindretal (SF og EL). Afstemningen er begyndt.

Har alle stemt?

Afstemningen slutter.

For stemte: 33 (DF, SF og EL), imod stemte: 75 (V, S, KF, RV og NY), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Forslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.